

Công Đức Của Mọi Công Đức

Đây là phẩm không có gì là đặc biệt – song, lại là phẩm thiết yếu quan trọng thuộc bậc nhất đối với những người mới bước đến “cửa nhà Phật”.

“Thiên-Đế-Thích bạch Pháp-Huệ Bồ-Tát rằng :

Thưa Phật-tử ! Bồ-Tát sơ phát bồ-đề tâm được bao nhiêu công-đức ?”.

Trước hết, hãy tìm hiểu các thuật ngữ:

Sơ phát tâm: “*Bộ luận Đại thừa tóm tắt cương yếu của 25.000 bài tụng Bát nhã (tương đương với kinh Đại phẩm bát nhã bản Hán dịch), do bồ tát Di lặc người Ấn độ soạn thuật, là bộ luận Đại thừa tóm tắt cương yếu của 25.000 bài tụng Bát nhã (tương đương với kinh Đại phẩm bát nhã bản Hán dịch). Nội dung chính của luận này nói về quá trình tu hành theo thứ lớp từ phàm phu đến cảnh giới Phật. Gồm có 8 phẩm, 272 bài tụng. 1. Phẩm Nhất thiết tướng trí tính: Nương theo thứ lớp từ **sơ phát tâm**, thụ giáo, quyết trạch chi, hành y trì, sở duyên, sở kì, sở tác, tư lương, thành biện, v.v... mà chứng nhập quả Phật”.*

Bồ đề tâm: “*Tức là tâm cầu Bồ đề vô thượng (cầu thành Phật, đạt đạo quả Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác). Tâm bồ đề là hạt giống sinh ra hết thảy chư Phật, là ruộng tốt nuôi lớn các pháp trong sạch. Nếu phát khởi tâm này mà tu hành tinh tiến, thì sẽ mau chóng được bồ đề vô thượng. Cho nên biết tâm Bồ đề là chỗ bắt đầu của tất cả thế nguyện chân chính, là gốc của Bồ đề, là chỗ dựa của đại bi và Bồ tát học. Bồ tát Đại thừa trước hết cần phải phát tâm rộng lớn, gọi là phát tâm Bồ đề, phát tâm, phát ý; mới bắt đầu phát tâm, gọi là sơ phát tâm, tâm phát ý”.* (Từ điển Phật Quang-nguồn: rongmotamhon.net)

Như vậy, vấn đề Thiên-Đế-Thích đặt ra là: một Bồ-Tát mới phát tâm tu cầu thành Phật, đạt đạo quả Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thì được bao nhiêu công-đức ?

Pháp-Huệ Bồ-Tát đã trả lời:

“Này Phật-tử ! Giả sử có người đem tất cả đồ sở-thích cúng-dường chúng-sanh trong vô-số thế-giới ở mười phương trọn một kiếp; rồi sau đó dạy họ thọ-trì ngũ-giới thanh-tịnh. Cứ theo ý ông, công-đức của người này nhiều chăng ?”.

Thiên-Đế thưa : 'Công-đức của người này, trừ Phật ra, không ai có thể lường được.'

Pháp-Huệ Bồ-Tát nói : “*Này Phật-tử ! Công-đức của người này đem so với công-đức sơ-phát-tâm của Bồ-Tát chẳng bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, một phần ức, một phần trăm ngàn na-do-tha ức, một phần số, một phần ca-la, một phần toán, một phần dụ, nhĩn đến chẳng bằng một phần ưu-ba-ni-sa-đà*”.

Ưu-ba-ni-sa-đà: Như chẻ 1 sợi lông ra làm 100 phần, rồi lại chẻ 1 phần trong 100 phần ấy ra làm trăm nghìn vạn phần, lại lấy 1 phần trong trăm nghìn vạn phần ấy chẻ ra như trước, cho đến lân hư (sát mé hư không), tức đến chỗ không thể chẻ ra được nữa, đó gọi là ưu-ba-ni-sa-đà phần. (Từ điển đã dẫn).

Có nghĩa, một người nếu đem của cải bố thí chúng sanh (cho người nghèo), rồi lại chỉ cho họ cách *thọ-trì ngũ-giới thanh-tịnh* – hàng triệu triệu năm – thì cũng không bằng người đó phát tâm tu cầu thành Phật. Ở đây, có hai điểm: của cải vật chất đem cho và lý thuyết rao giảng suông – chẳng nghĩa lý gì so với việc thực hành, đó là: phát tâm tu cầu thành Phật.

Bồ-Tát Pháp-Huệ còn nói thêm:

“*Giả sử có người đem tất cả đồ sở-thích cúng-dường chúng-sanh trong mười vô-số thế-giới ở mười phương trọn trăm kiếp, rồi sau đó dạy họ điều tu thập-thiện. Cúng-dường như vậy trọn trăm ngàn kiếp rồi dạy trụ tứ-vô-lượng-tâm. Cúng-dường trọn ức kiếp rồi dạy trụ tứ-vô-sắc-định. Cúng-dường trọn trăm ức kiếp rồi dạy trụ quả Tu-Đà-Hoàn. Cúng-dường trọn ngàn ức kiếp, rồi dạy trụ quả A-La-Hán. Cúng-dường trọn trăm ngàn na-do-tha ức kiếp, rồi dạy trụ Bích-Chi-Phật*”.

“*Này Phật-tử ! Công-đức của người này đem so với công-đức sơ-phát-tâm của Bồ-Tát chẳng bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, một phần ức, một phần trăm ngàn na-do-tha ức, một phần số, một phần ca-la, một phần toán, một phần dụ, nhĩn đến chẳng bằng một phần ưu-ba-ni-sa-đà*”

Và nói thêm:

“*Giả-sử có người đem tất cả đồ sở-thích cúng-dường chúng-sanh trong mười vô-số thế-giới ở mười phương trọn trăm kiếp, rồi sau đó dạy họ điều tu thập-thiện. Cúng-dường như vậy trọn ngàn kiếp rồi dạy tứ-thiện. Cúng-dường như vậy trọn trăm ngàn kiếp rồi dạy tứ-vô-lượng-tâm. Cúng-dường trọn ức kiếp rồi dạy trụ tứ-vô-sắc-định. Cúng-dường trọn trăm ức kiếp rồi dạy trụ quả Tu-Đà-Hoàn. Cúng-dường trọn ngàn ức kiếp rồi dạy trụ quả Tu-Đà-Hàm. Cúng-dường trọn trăm ngàn ức kiếp, rồi dạy trụ quả A-Na-Hàm. Cúng-dường trọn trăm ngàn na-do-tha ức kiếp, rồi dạy trụ Bích-Chi-Phật*”.

“*Này Phật-tử ! Công-đức của người này đem so với công-đức của Bồ-Tát sơ-phát-tâm chẳng bằng một phần trăm, nhĩn đến chẳng bằng một phần ưu-ba-ni-sa-đà*”.

Tại sao lại như thế ?

Bởi, Bồ Tát khi thành Phật không phải chỉ độ cho một vài chúng sanh, mà: “*vì tất cả chúng sanh đầy khắp tất cả thế-giới, vì độ thoát tất cả chúng-sanh trong tất cả thế-giới (mười phương)*”. Và vì: “*biết rõ cả sự thành hoại của tất cả thế-giới, vì biết rõ chúng-sanh cấu tịnh trong tất cả thế-giới, vì biết rõ sở-thích, phiền-não, tập-khí của tất cả chúng-sanh, vì biết rõ sự chết đày sanh kia của tất cả chúng-sanh, vì biết rõ căn tánh phương-tiện của tất cả chúng-sanh, vì biết rõ tâm hành của tất cả chúng-sanh, vì trí biết rõ tam-thế chúng-sanh, vì biết rõ cảnh-giới bình-đẳng của tất cả Phật, vì những điều trên đây mà phát tâm vô-thượng bồ-đề*”.

Cho nên, công đức của Bồ Tát sơ phát Bồ Đề tâm lớn đến mức:

“*Này Phật-tử ! Giả-sử có người trong một khoảng một niệm có thể qua khỏi phương đông vô-số thế-giới, đi luôn như vậy trọn vô-số kiếp, số thế-giới của người này đã trải qua khó có ai biết được.*

Người thứ hai, trong một niệm có thể qua khỏi tất cả thế-giới của người thứ nhất đã trải qua trong vô-số kiếp, người này cũng đi luôn mãi trọn vô-số kiếp.

Cứ lần lượt tuần-tự như vậy đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy. Thế là trong mười phương có cả thấy trăm người. Số thế-giới của trăm người này đã trải qua còn có thể biết được tế-hạn (giới hạn).

Công-đức căn lành của Bồ-Tát sơ-phát vô-thượng bồ-đề tâm, không ai có thể biết tế-hạn được”.

Tại sao lại là không giới hạn (tế hạn) ?

Bởi, người sơ phát tâm kia khi thành Phật, chỉ với một niệm (ý phát khởi), mà biết hết tất cả thế-giới rộng lớn (vô cùng, vô tận) mà không chướng-ngại (biết rõ đến từng chi tiết).

Cũng chỉ với một niệm (ý phát khởi), “*mà biết rõ sự thành hoại của tất cả thế-giới không thừa không sót*”. (Thế giới thành hoại: tức, có những thế giới mới hình thành và có những thế giới cũ mất đi).

Cũng chỉ với một niệm (ý phát khởi), “*mà biết hết kiếp số thành hoại của tất cả thế-giới trong ba thời quá-khứ, vị-lai và hiện-tại*”.

Cũng chỉ với một niệm (ý phát khởi), “*mà biết những tri-giải (suy nghĩ) thiện, bất-thiện, quá-khứ, hiện-tại, vị-lai của các chúng-sanh trong tất cả thế-giới*”.

Cũng chỉ với một niệm (ý phát khởi), “*mà biết rõ trọn vẹn những căn-tánh sai-biệt của tất cả chúng-sanh trong tất cả thế-giới*”.

Cũng chỉ với một niệm (ý phát khởi), “*mà biết tất cả sở-thích của tất cả chúng-sanh trong tất cả thế-giới*”.

Cũng chỉ với một niệm (ý phát khởi), “*mà biết trọn vẹn những tâm sai-biệt của tất cả chúng-sanh trong tất cả thế-giới*”.

Cũng chỉ với một niệm (ý phát khởi), “*mà biết rõ những nghiệp sai-biệt của tất cả chúng-sanh trong tất cả thế-giới và cả tam-thế (quá khứ, hiện tại, vị lai)*”.

Cũng chỉ với một niệm (ý phát khởi), “*mà biết rõ trọn vẹn những phiền-não sai-biệt của những chúng-sanh trong tất cả thế-giới*”.

“Tam-thế chư Phật có bao nhiêu công-đức, Bồ-Tát này có thể tin được, thọ được, có thể biết, có thể tu, có thể được, có thể chứng, có thể trọn nên, có thể cùng chư Phật bình-đẳng một tánh”.

“Do phát tâm nên thường được tất cả tam-thế chư Phật ức-niệm, sẽ được vô-thượng bồ-đề. Liên được tất cả tam-thế chư Phật ban diệu-pháp. Liên cùng tất cả tam-thế chư Phật thể-tánh bình-đẳng. Đã tu pháp trợ-đạo của tất cả tam-thế chư Phật. Trang-nghiêm phật-pháp bất cộng của tất cả tam-thế chư Phật. Được trọn vẹn trí-huệ thuyết pháp của tất cả tam-thế chư Phật”.

“Lúc vừa phát tâm liền được thập phương tất cả chư Phật đồng khen ngợi, liền có thể thuyết pháp giáo-hoá điều-phục chúng-sanh trong tất cả thế-giới, liền có thể chấn-động tất cả thế-giới, liền có thể chiếu sáng tất cả thế-giới, liền có thể dứt diệt những khổ ác đạo của tất cả thế-giới, liền có thể nghiêm-tịnh tất cả quốc-độ, liền có thể thị-hiện thành Phật trong tất cả thế-giới, liền có thể khiến tất cả chúng-sanh đều được vui mừng, liền có thể vào tất cả pháp-giới-tánh, liền có thể được trí-huệ quang-minh của tất cả Phật”.

Sau những thuyết giảng này Bồ-Tát Pháp-Huệ thừa oai-lực của Phật nói kệ (xin tham khảo thêm ở mục “tác phẩm kinh”).